

impossibile quoniam ad fingendum ut n^o est ratio nego consequentiam dicitur
 esse quilibet ignis potest de alium impavere ne scilicet dulcat la-
 lorem, & hoc independantiam & hoc in capatiam subiti: at vis duo
 dicitur dicitur: n^o potest se invicem impavere, et sicut duo igni
 dicitur dicitur vario duo calor, ita duo dicitur dicitur ne-
 vis dicitur duo entia ratio.

118 Arg^o scilicet in L^o a uno tantum: quod
 unum tantum est in ratio quod fundat in ea scilicet. Nego hanc
 licet a p^r se uno tantum scilicet in L^o si probet finem ad hoc
 ut dicitur super eandem scilicet vellem fingit multa entia ratio
 dicitur et toto diversitate dicitur dicitur et id est toto diversitate
 rerum, ad quod scilicet fingit talia entia ratio. Hoc adverte
 finem que dicit a p^r ad fingenda entia ratio n^o ingredi solum
 scilicet ut dicitur n° 75, toto est entia ratio est impossibile,
 ita ut scilicet dicitur et istum scilicet tantum.

Sec^o 6°

De p^r que potest esse entia ratio.

119 Reliquam hujus scilicet dicitur dicitur
 scilicet toto dicitur 3° nam locum scilicet de p^r que potest
 abstrahere uti et de p^r que potest de p^r que potest fingere om-
 nia ratio ~~scilicet scilicet scilicet~~ scilicet uti et extra scilicet, ita est om-
 nia ratio quod nullo modo potest dicitur demonstrabile. Notum tamen est
 est abstrahere uti scilicet tantum. Unde sit scilicet scilicet nullo modo
 materialiter aut scilicet scilicet scilicet potest id dicitur fingere scilicet
 negare et abstrahere omnia ratio, scilicet ratio quilibet toto scilicet scilicet
 nullo modo potest in posse abstrahere uti. De id omnia ratio est scilicet quod
 gendat ab ista scilicet tantum, et hoc dicitur scilicet scilicet, n^o po-
 tesse aliter scilicet, et si hoc fieret ab alia p^r dicitur ab ista.
 dicitur que fieri potest in dicitur scilicet scilicet, nullo modo
 scilicet.

Arg^o 2°

uirgam de curuam ut puenit a hoc Spiritum sic id facti iudicia
nō eē uarij colorij in hō lumbis qui colorij ibi n̄ sunt.

¶ 24 Inōt p̄ parte Inuicem p̄t Deūy Beare abed-
inam abiatō affixam uni loto. sed dicitur p̄tē uidere talem ab-
edinem in alio loto. q̄d n̄tūl fibret. unj rāij, sicut faleret enj rā-
oij itly qui talem abedinem in alio loto contigerat. Ad 1° dicitur
mai et min negatō bōm; q̄d dicit q̄d otulij dicitur uidere talem
abedinem in alio loto, n̄ ides abierat enj rāij, d̄ uidet abedinem
sub p̄sentia reali apente, taly p̄inde subdicitur. Dicit, aq̄ n̄tō ab-
hant enj rāij, ut supra notauimus.

¶ 25 Ad 2° dicitur mai negatō min q̄d taly ab-
bedō n̄ p̄tē uideri in alio loto q̄ sp̄ij p̄tē nam sicut abedō
abiatō abiatō affixā dicitur loto, ita alij sp̄ij eēt abiatō affixā
ut abiatō in eo dicitur loto p̄tē rep̄are abedinem, n̄ in alio abiatō
n̄ rep̄arent ipsam abedinem, sed aliam dicitur: de inde n̄ p̄tē eō
abedō uideri in alio loto q̄ sp̄ij alij q̄d uisio q̄ sp̄ij alij
ē abstractiua; otulij aut n̄ p̄tē uidere abstractiue, d̄ uisio otulorum sicut
abiatō intuiua: q̄d otulij n̄tō n̄ p̄tē uidere talem abedinem in
alio loto.

¶ 26 2^a conclusio nula p̄tē apertō sine mat̄ij sine
quātō p̄tē falere enj rāij; sicut enj rāij q̄d dicit q̄d p̄tē hanc hanc
p̄tē n̄ p̄tē abstractere uti, q̄d dicit q̄d mat̄ij hanc dicit otulorum
dicitur; enj rāij abstractit a realit̄ij, p̄tē aut apertō p̄tē
atq̄ p̄tē uisio, n̄tō p̄tē uisio q̄d n̄tō p̄tē p̄tē, ides dicitur
dicit in otulij rep̄atum ē lōgij, si p̄tē in enj rāij, p̄tē dicit
jam rep̄atum ab factum: q̄d n̄tō falit enj rāij, eo p̄tē q̄d alibi dicitur
in abstractere uti, et in eo q̄d supra dicitur q̄d p̄tē p̄tē
tum in enj rāij jam factum ut factum, n̄ falere dicitur n̄ enj
rāij: et d̄ alunde aut uisio n̄ p̄tē contēnere enj rāij dicit q̄d
p̄tē aut itly dicitur inde ē q̄d aut uisio n̄tō n̄tō p̄tē
enj rāij. Ad q̄d enj rāij ē itly q̄d p̄tē ab op̄are itly dicitur q̄d
q̄d p̄tē ab op̄are utly n̄ ē enj rāij, q̄d n̄tō p̄tē enj rāij dicitur
n̄tō

Cognitio est quae dicitur a pro-nego; quae sit a pro dicitur nōi relatiōe ad
creaturam, et hanc loquitur Deus in nōi illam Cognitio istam, sed et
Cognitio quae regimur talis nōi, id est relatiōe ad creaturam, et de con-
tra sit impossibilis, id est, Cognitio ista, quae hāc creaturam relatiōem
afficit uim in ratiōe.

137 **Arg 3°** id est in ratiōe fit a spū alieno: sed
Deus nōi mediante Cognitio a spū alieno: quod nulla est in-
tentionis. Deinde nōi a dicitur de facto nosse illi multa est in-
tentionis a spū alieno, eo quod imperfecta Cognitio mul-
ta obiecta, in si illa obiecta perfecte Cognoscere, potest estere ab-
sque intentione ratiōis absque habere alieno: quod est Deus multa est in-
tentionis ratiōis per iudicia uera absque usu Speculatiōem aliena-
rum, quia perfecte et immediate Cognoscit omnia obiecta tam posi-
tibus quae impossibilia, quum species supplet essentia diuina, et ratiō
philomus Dns totus.

138 **Arg 4°** ontia ratiōis sunt ex nōi Cognoscere
Fuit in se a facto in Cognoscere, et exmera Creatura, et ex creatura dicitur ex-
nuborum Capita potest de salare ontia ratiōis. quod Deinde nōi a dicitur
fuit multa falsitas ontia ratiōis de dicitur tunc in tam illi, Creatura quae
dicitur alia est in ontia ratiōis in nōi adim iudicium in per in huius
— impossibilis a alius Deinde impossibilis a Chimera, quae iudicium
nōi et in illi nōi respicit Deinde falsitas, et Chimera quae
sunt ontia ratiōis.

139 **Arg 5°** Deinde potest salare ontia ratiōis per illam
Conditionatam a re impossibili. Vig nōi potest delere — si Chimera existat
est nōi alii uel uel. quod nōi a dicitur nōi simpliciter intelligentia potest dicitur
— impossibilis a Chimera existens a pro. Deinde alii nōi a dicitur nōi a dicitur
tum respicit in bonum ad nitere in Deo est dicitur Conditionatam
nōi a dicitur; nam dicitur falsitas est dicitur ad Deum spectat. Nōi
indirecta omnia obiecta nōi a dicitur. Deinde alii a dicitur nōi a dicitur
a quod talis iudicium Conditionatam nōi a dicitur sunt obiecta et alia
a uera nōi a dicitur, Deo non admitantur in Deo a dicitur a uero
iudicium

judicio alia sit a impossibilia n̄ dunt obiosa nec aliena a prudentia
Deus dicit n̄ e alius De' propter me. q̄o n̄ r̄m̄ admittenda
sunt in Deo talia judia et entia r̄m̄ in illis existit aliis.

LA 0 Art 6° id e' falsum ex r̄m̄ alij fieri
vera alij sed in Deo nuda admittit fieri q̄o nec qd falsum ulum ex r̄m̄
oij. Digo n̄m̄ id e' falsum ex r̄m̄ alij fieri alij id e' d̄m̄
alij existit obvia q̄m̄ e' p̄ in pot t̄m̄ t̄m̄; id e' falsum ex r̄m̄
alij fieri id e' falsum. nego n̄m̄ sit d̄m̄ in in Deo nuda admi-
tit fieri q̄m̄ De' falsat et falsat alium etc; nuda ad nullit' falsit' id est
negat d̄m̄ alij impossibily; nego; neg e' de r̄m̄ e' entia r̄m̄ qd
illo alij falsat q̄m̄ fieri q̄m̄ n̄m̄ n̄m̄ qd in hoc r̄m̄ falsante
q̄ judia falsa, De' p̄ alij ex imperfecte cognitiōe n̄m̄.

LA 1 Art 7° Cognitio d̄m̄ alij dari ex r̄m̄
suis supponat aliam cognitiōem d̄m̄ directam t̄m̄ t̄m̄ ex r̄m̄. Sed
Cognitio directa t̄m̄ ex r̄m̄ e' falsa q̄o. Dicit 1° secundo n̄m̄ qd n̄ e'
necesse qd supponat alia cognitio t̄m̄ ex r̄m̄; nam in hoc judio n̄m̄
De' propter me in supponit alia cognitio; sed immediate et directe respicit
ex r̄m̄ de alij De' impossibily; qd de n̄m̄ cognitioem ex r̄m̄ n̄m̄
qd supponat alia cognitio; et multo magis qd cognitio supponit sit falsa qd si
logiq̄ de cognitioe d̄m̄ cadente supra ex r̄m̄ jam factum q̄ aliam cognitioem
non tenet.

LA 2 Dicit 2° b̄m̄ n̄m̄ nego n̄m̄ qd e' falsum
Cognitio supponit dicit n̄ dari alium Deum; et t̄m̄ e' exceptione cognitio
et dicit alium Deum fictum existere tantum d̄m̄ et t̄m̄ id e'
n̄m̄ cognitio t̄m̄ alij De' obvia tantum et dependeat ab illa ex-
ip̄at: et 1° e' falsum si d̄m̄ dari alium Deum ap̄. Sed hoc
n̄ pot d̄m̄ cognitioe d̄m̄; nec falsum illa entia r̄m̄ qd 1° fi-
unt q̄ judia falsa; nam Deo regnat oij falsit' veros et ingor-
falsis.

LA 3 Supponit q̄m̄ De' dicit n̄ alij De' a' q̄m̄
tum — p̄m̄ e' alij De' q̄m̄ sit — quid fictum; sed in ea prioritate
ap̄iat alij De' qui n̄ e' qd in ea prioritate cognitioe d̄m̄ e' falsa.
nego

vel illi iudicat. ibi ee xpiam ut quoniam Tu pot agere ut
querum. Iux in iudicio e factum, dum e uer: go id poterit in
fundere. Spem repiantem ex rarij, ut rarij species interuat
a pentione in q n dacti facti.

L 4 g Sig 3° Ds n pot infundere spem memo-
ratiua aut experimentaltem rei qud antea n fuit Cognita.
go vel spem repiantem ex rarij, nego anj Ductoq Doaris q rarij
spem pot infundere ad expectationem, in q aucta dacti facti, t
ad iudicium a rarij datur repiari Cognitum ad Cognitum, in q id
nula dacti facti. Alii dunt anj q d rarij dacti spem
memoratiua e suporare Cognitum rei antea, q n potet hactate
spem infundere, hoc aut intenuarij n dacti in infundere spem repiantem
ex rarij L^o in huius tenenda e, x^a illam.

L 5 o Infere go spem experimentalis, in huius fo-
erunt Gypso Dominis. De qo illam q huius n rugneret capite
infundere xpto doid in a dacti q rarij, eant utilitatij d
pentionem gudentiam de xpto, de q antea — Iux aut dacti, et
pot dacti dacti dacti: go dignum e n fuisse illi infundere
spem experimentalis, in qo tantum dacti, et n in alij, go dacti
aj adigit dacti infundere in L^o infundere dacti.

L 5 1 Sig 4 Ds pot dacti ex qo dacti
dacti: Tu n habet dacti dacti: go n pot dacti spem repi-
rantem ex rarij. Nego biam, qud a rarij sed hoc go Ds n pot
dacti ex rarij, qud e ia dacti dacti. si is loquimur
de dacti metaphisica et dacti, rogati maior, igit dacti
habet dacti dacti ex rarij, n is dacti dacti: et huius
dacti dacti de dacti dacti spem repiantem ex rarij sine d-
acti dacti dacti, ita te huius pot dacti spem dacti.

L 5 2 Est n dacti qm dacti spem repiantem ex
rarij: go e ingreditur. Nego anj qo dacti spem repiantem ex rarij
eo n dacti repiant spem, qud de dacti dacti. dacti dacti
dacti repiant dacti eo n dacti dacti in dacti dacti dacti
Sig 5

Spes itelligit regiat miam abstram abstram, que potio abstrait suati abit-
 tu palente. Et aied talis Spes est nati, an dug nati? Piter fore na-
 tem in cantele, et dug natiem qad miam, q a ut supens hoc Spes infor-
 miet ad Cognisem natiem entij rari; Reinde itly Peatry potet id-
 am adubret Peatry nō uiribz; al q Spes dōta infutis a solo Deo
 iet ppter nō ordinem: Tu jndō alij rey ita se hēt ē nati q
 ad Subiēm, et dōt dug nati q ad mem, ut dōmuy ex pte fōdō
 Lōs: qd. Si iō Spes dōt in leuaret ad Cognisem entij rari =

q dug natiem, hēt iet q h infutis, al q inde dug
 nati q ad Subiēm, q ad Subiēm entitaiem-
 ans nō Cabinet intra uiribz nō. Et iō

Sit potibily talis Spes dug nati
 regiam enriōij. Rofine

et pō eij hūij q
 uimuy pōe ab-
 hali utē q
 Spes dōt
 q se in.
 fua d

Finis Laus Deo Virgini q
 Mari.

1850

1851

1852

1853

1854

1855

1856

1857

1858

1859

1860

1861

1862

Faint handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or date.

Series et ordo
 Disputationum
 ac Sectionum,
 quae in hoc me-
 ta physice & pennis
 continentur.

Disputas 1^a
 De Ente in Gsi.

Sectionis 1^a & addite inclusioe & abstrahoe entis p. 1
 Dub. 1° Quomodo in cludat^r facti in dicitur, seu modus
 illi 1^a & 2^a entibus.

Dub. 2° Quomodo in cludat^r & abstrahat^r entis ab-
 strahat^r partia. 11

Sectionis 2^a De dicitur & ueritate entis Dub. 1° Quomodo
 & entis in Gsi & ad unum dicitur & 2° dicitur pa-
 ty entis sit unum de dicitur. 14

& 2° dicitur dicitur dicitur entis sit de unum. 18
 Dub. 1° Quomodo in alij dicitur dicitur dicitur
 ueritatem. 22

Sectionis 3^a De dicitur dicitur entis dicitur dicitur dicitur. 26

1^a de proprietatibus entis in G.
Dub. Quin. Quot sint entis proprietates 29
Dub. Quin. Quomodo ordinem ad similitudinem servand
in se entis proprietates. 30

Subiect. 2^a De uno qd e 1^a entis proprietate. Dub.
Quin. Et unum addat alijs dicitur potius ut in 23
Dub. Quin. Et unum transcendens addit ut in 23 aliquid
requiritur dicitur qd qd dicitur potius ut in 23.
unum. 33

Dub. Quin. Unde dicitur quod unum transcendens potius
est. 42
Subiect. 3^a De uno qd e 2^a entis proprietate. Dub.
Quin. in q. 1^a de huiusmodi transcendens 33.

De dicitur in alijs qd.
Dub. Quin. Et veritas transcendens sit p. ord. ad 3^a
rationem prout et speculativa et dicitur in 23 et intelligibili-
tate 54

Dub. Quin. Et in 2^a de defectu falsitatis et veritatis trans-
cendens. 59

Subiect. 4^a De bono qd e 3^a entis proprietate. Dub. Quin. Quomodo
disputat. 62

De entis proprietatibus in Divinum et humanum in su-
perioribus et alijs. 62

Subiect. 1^a De 1^a entis proprietate in Divinum et humanum. Dub.
Quin. Quomodo dicitur de 1^a entis proprietate. Dub. Quin.
Quomodo dicitur de 1^a entis proprietate in Divinum et humanum. 67

Dub. Quin. Quomodo dicitur de 1^a entis proprietate in Divinum et humanum. 69

Dub. 3. De deusitate in Dini & huiusmodi. 73
 Subiect. 2. De ente creato quod ad possibilia. Dub.
 nati demonstrari potest. 73

Dubium cum lumine nati demonstrari potest. 73
 utrum sit unum? 74

Dubium cum Deo potest dari in uen-
 tibus. 78

Subiect. 3. De ente creato quod ad possibilia. Dub.
 in lumine nati quod ad demonstrari potest. 78
 ante creatum? 79

Dubium cum quid dicat possibile in celo, et quid
 in solis. 80

Dub. cum de corpore. In epistola lex ante quam
 extant sint aliquid potest et negatum? 83

Dub. cum de epistola lex in se potest ante epistolam depend-
 ant a Deo? 85

Dub. cum de potentia sint priora aut posteriora De-
 i? 87

Dub. cum de quibus potentia sint de natura et de ipso
 Deo in se aut? 89

Subiect. 4. De ente creato quod ad epistolam. Dubium cum quod
 sit epistola entis creati? 89

Dub. cum quod quid epistola potest fieri ex alia? 90

Dub. cum de epistola aut quod disquiritur epistola dei ab epistola
 aut? 92

Soluntate argea? 94

Soluntate alia argea? 95

Dubium cum de potest esse epistola aut quod dicta ex
 ia dei ab epistola? 95

Dub. cum de epistola aut quod disquiritur aut quod ab epistola aut? 95

Dub. Quin quibus dignitate epia, Regia possit
ab epia Regia autē. 164

Dub. Quin una res possit extēre p existentiā
aliānam. 164

Reductis ex dō Circa Sanitū xpi Dm. 165

Subiectio 2^a de diuise entis, in Subiectū d' alid-
pā. Subiectio 1^a An lecte se deāt tradā diuis.

Dubium arūm q' deus sit adāpta. 172

Subiect. 2^a De optū pprii siue institutio.

Subiect. 1^a De diuise entis. 173

Dub. Quin quid sit extēre p se. 174

Propriet. et defendit mā. Partij Quicq. 177

Dub. Quin et ad et pōis tradā ad trūm Subiectū

si p Regia Subiectū. 183

Dub. Quin qd sit plicitas Subiectū etialitay acy est
nis ab illis dignitate. 187

Dub. Quin q' Subiectū possit in dātere. 190

q' huj' d' dāte aut sit pōitū Subiectū q' possit in dā-
re. 191

q' huj' Alia d' dāte q' in dāre Subiectū. 195

Subiect. 3^a de pōitū aliqz Subiectū. 202

Dub. Quin q' pōitū sit Subiectū etā q' fiat in finā

in aliq' dāte q' f' huj'. 202

Dub. 2^a q' pōitū sit Subiectū in cāy totū q' pōitū acci-
dentali. 209

Dub. 3^a q' pōitū sit trūm nāris extēis. 213

Dub. 4^a q' pōitū sit Subiectū relatiuū. 220

Subiect. 4^a de alē est. Dub. Quin q' nā sit de

finis acy et q' nō dāte. 225

225

- Dub. 2. In q. Nihilat actus in daria aly 226
- Dub. 3. V. accion conati pducatur sui unco ad subtriam.
- Dub. 4. V. accion dfo pomat ex^a subtriam 229
- plam actm curiam. 232
- Dub. 5. E' mly act dant. d'ao curia accion^a subtriam
- sint supnaty in entite. 239
- Dub. 6. V. mly accion^a fac. d'ao dant. sit spatio^a
- illoy in daria. 241
- Dub. 7. V. accion^a ex^a subtr^a patriaruis^a entiu. 243
- Resoluit dub. p. p. p. 246.
- Dub. 8. V. accion^a pait eo nobi^a hor alij^a subtr^a. 248.

Disputatio 3. ^o

De actis d'ant^a d'entis i breu^a et spuate in
nate, et supnate.

- Coef. 1. De ente d'ris et spuali. Subcof. 1. ^o
- De d'ic d'ntia d'ry et spuy. Dub. 1. in q. Nihilat d'ao
- d'ry et spuy. 257
- Resoluit d'ria d'nt et ex^a argus d. 289
- Dub. 2. in q. ubi d'ntium d'ntis spatio d'ntis sit fra-
- ct d'ntis. 293
- Dub. 3. in q. d'ato qd unio d'nt d'nt ad mairi sit spualit^a
- d'cat p'oi^a frate^a in d'ntis. 302
- Subcof. 2. de p'ntis d'ntis alij^a entiu^a m'ntium. 307
- Dub. 1. in q. p'ntis sit subia d'ntis in d'ntis. 308
- Dub. 2. in q. p'ntis sit subia d'ntis in d'ntis. 311
- Resoluit alij^a d'ntis c. d'ntis d'ntis d'ntis. 315